

N:o 36.

Ank. till Riksd. Kansli den 20 Mars 1886, kl. 4 e. m.

Utlåtande, i anledning af väckt motion om upphörande af den rusthållare vid Kongl. Andra Lifgrenadierregementet åliggande skyldighet att bekosta exercisammunition.

(I. A.)

I en inom Andra Kammaren väckt motion (N:o 28) har Herr J. Ericsson i Norrby m. fl. föreslagit, att Riksdagen måtte för sin del besluta, att den rusthållarne vid Kongl. Andra Lifgrenadierregementet åliggande skyldighet att bekosta exercisammunition måtte upphöra.

Stats-Utskottet, till hvars handläggning omförmälda motion blifvit hänvisad, får till närmare upplysning i föreliggande ämne meddela, att, sedan enligt Kongl. förordningen den 27 April 1777 och den 11 Maj 1795, angående indelte ryttares och dragoners beklädnad och utredning m. m., rusthållarne haft skyldighet att sjelfve bekosta exercisammunition vid mötena, derefter genom de under åren 1778—1805 vid de flesta regementen af rusthållet uppgjorda passevolanskontrakt gjorts den förändring i dessa afseenden, att rusthållsregementena skulle förses med exercisammunition af kronan, emot det att kronan skulle uppbära betalning härför antingen från trossmedelsfonden eller från mötespassevolansfonden, allt efter som ersättningen för exercisammunition till vederbörande trupp inberäknats i de till den ena eller andra af dessa fonder ingående passevolansafgifterna. Härifrån egde dock undantag rum i afseende å Andra Lifgrenadierregementet, för hvilket regemente ammunitionen icke ingått i passevolansen och hvars rusthållare alltså fortfarande erlade kontant betalning för densamma.

Till följd af Riksdagens enligt skrifvelse af den 30 December 1840

fattade beslut om mötespassevolansafgiftens upphörande bekostas exercisammunitien vid de regementen, der den förut utgått från mötespassevolansfonden, numera af indelta arméens vapenöfningsanslag; men vid Lifregementets dragon-, husar- och grenadiercorpser, der ammunitionen förut bekostats af trosspassevolansfonden, utgår betalning därför fortfarande från sistnämnda fond; och vid Andra Lifgrenadierregementet har exercisammunitien alltjemt blifvit bekostad af rusthållarne, hvilkas därför erlagda kontanta afgifter uppburits af Kongl. Maj:ts Befallningshafvande i Östergötlands och Kalmar län samt derefter inlevererats till Arméförvaltningen.

Sedan emellertid fråga blifvit väckt om förändring i sättet för tillhandahållande af exercisammunitien vid Andra Lifgrenadierregementet, anbefalde Kongl. Maj:t den 12 Juni 1885 Arméförvaltningen att genom Kongl. Maj:ts vederbörande Befallningshafvande höra rusthållarne vid nämnda regemente, huruvida de vore villige att till kronan erlägga ett bestämdt belopp af fyra kronor för hvarje effektivt nummer, emot det att den för regementet behöfliga exercisammunitien från och med år 1886 tillhandahölles af kronan. Efter det i anledning häraf sammanträden hållits med regementets rusthållare inom Östergötlands och Kalmar län samt skriftliga yttranden inhemtats från de rusthållare, som vid sammanträdena ej tillstädeskommit, har, enligt hvad Utskottet inhemtat, Arméförvaltningen med skrifvelse den 4 November 1885 till Kongl. Maj:t insänt protokollen öfver berörda sammanträden jemte förenämnda skriftliga yttranden, hvilka handlingar utvisat, att af regementets 888 effektiva nummer rusthållarne för något öfver 800 nummer förklarar sig villige att ingå på den föreslagna öfverenskommelsen samt att, hvad beträffade återstående nummer, samtliga rusthållare för vissa nummer och en del af rusthållarne för andra nummer antingen förklarar sig ej vilja på förslaget ingå eller undandragit sig att i ämnet afgifva yttrande.

Vid föredragning af detta ärende den 30 november nästlidet år har Kongl. Maj:t förordnat, att hvad beträffar de nummer vid Andra Lifgrenadierregementet, för hvilka antingen samtliga delegare eller egare af sammanlagdt mer än halfva andelen i rusthållet ingått på öfverenskommelsen, skall för år 1886 och framgent årligen till kronan erläggas ett bestämdt belopp af fyra kronor för hvarje effektivt nummer, emot det att Kronan från och med nämnda år för dessa rusthållsnummer öfvertager tillhandahållandet af all behöflig exercisammunitien; att för öfriga nummer vid regementet skall med ersättningen för exercisammunitien äfven efter 1886 års ingång tills vidare på enahanda sätt som

hittills förhållas; men att, derest och i den mån vederbörande rusthållare för sist omnämnda nummer framdeles skriftligen förklara sig villiga att på ofvanberörda öfverenskommelse ingå, skall jemväl för dessa rusthållsnummer från och med kalenderåret näst efter det, hvarunder öfverenskommelsen blifvit af rusthållets samtliga delegare eller egare af sammanlagdt mer än halfva andelen i rusthållet biträdd, och sedermera framgent årligen till Kronan erläggas ett till fyra kronor bestämdt belopp för hvarje effektivt nummer, emot det att Kronan för samma rusthållsnummer öfvertager tillhandahållandet af all den behöfliga exercisammunitionen; varande kungörelse härom införd i Svensk Författningssamling för år 1885 under N:o 74.

Då således, enligt hvad Utskottet härofvän meddelat, den af motionärerne i förenämnda motion omnämnda angelägenhet helt nyligen blifvit i hufvudsakliga delar ordnad, får Utskottet hemställa,

att det af Herr J. Ericsson m. fl. i förevarande motion väckta förslag icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 Mars 1886.

På Stats-Utskottets vägnar:

GUSTAF SPARRE.
